

SOSIALURIN

Útgevri:
FØROYA JAVNAÐARFLOKKUR

Blaðstj.:
Villi Sørensen.
Box 76.

Prentsmiðjan á Meygsbreyt
TELF 1820

Nevan framman á

Í hesi dýru tíð vit hava, er máð ur illa staddur, sum einki hevur arbeiði, tí hvør dagur kostar hóp-in av peningi hjá tí einstaka bæði til matna og klædna, til skattir og aðrar útreiðslur.

Tað er tí eyðsæð, at hitt almenna allastaðni, har tað er gjørligt, eigur at hava tað eyga at tryggja fólki arbeiði.

Tá studentankúlin við kostdeild var til viðgerðar á tingi, var tað ein partur av tingmonnum, sum helt, at nú hesin stóri og dýri bygningur skuldi verða bygdur, so var tað ein sjálfvígja, at lagt varð soleiðis til rættis, at so nógv arbeiði sum møguligt varð gjørt heima í Føroyum, tí her var ikki talan um nakrar túsund krónur, men um milliónur.

Men henda støða fekk ringa móttøku frá nógvum tingmonnum. Serliga vóru tað tingmenninir, ið valdir eru í Havn, Kjartan Mohr og Richard Long, sum lögdu til brots fyri, at hesin manga millión bygningur skuldi gerast í Svøríki. Einki annað tilboð mátti verða samráðst um uttan tilboðið frá Niels Ihlen, ja, føroyingur fekk yvirhøvur ikki møguleika til at geva tilboð, teir blivu allir sum ein fullkomuliga kveistraðir til viks.

Hetta má haldast at vera merkilig støða. Ein bygningur, sum verður at kosta nógvur milliónur, og sum allir føroyingar verða at gjalda, — har slapp eingin føroyingur at inngjeva tilboð. Tað er ein ringur fuglur, sum drútur í egið reiður, verður sagt; men tað sum fór fram í hesum máli, má sigast at vera háðan av tí føroyska handverkarastættinum. At tað ikki vóru sakligar grundir til at úthýsa føroyingar, eru nú øll greið yvir.

Var tað nú so, at tað var nógv biligari at bygt í Svøríki, so var tað ein grund, sum verd var at tikið við í umhugsanini, men so er ikki. Arbeiðslónin í Svøríki er nógv hægri enn her hjá okkum, hvat tey svensku hús, sum higar eru komin, eru eitt týðiligt dømi um. Hesin svenski skúli, sum á ongan hátt kemur at hóska í okkara landslag, verður tí eisini ein ógviliga dýrur skúli. Allir føroyingar eru glaðir yvir, at skúlin nú verður bygdur, men fáur skilir, hví føroyskir handverkarar ikki

Baðikør og sitibaðikør

fáast hjá

Pf Mariu Poulsen & Co.

Telf. 2 000 og 2 001.

STÁLVØSK

við og uttan bakka

Pf. Maria Poulsen & Co.

Telf. 2 000 og 2 001.

Nu er det tid-

HAFNIA-LÍV

er elsta og størsta privata livstryggingarfelag í Danmark.

Samanlagdar tryggingarhæddir:
1,8 MILLIARDIR KRÓNUR

at tale med en
HAFNIA-MAND
om Deres
forsikringsbehov

Biðið um tilboð uppá livstrygging hjá staðarumboðsmönnum okkara fyri høvuðsumboðið í Føroyum:

Tryggingarsambandið Føroyar
Tinganes HAVN Telf. 1080

ella hjá umsjónarmanninum:

John Sivertsen

Hoyviksveg 24 HAVN Telf. 2172 - 1721

HAFNIA

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

GRÓT OG SKERVUR

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær til kommunukantórið.

Grót og skervur megu verða goldin fyrst, áðrenn tey verða heimitað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heinta grót ella skerv uttan við einum limi av vegnevndini ella einum umboðsmanni fyri kommununa.

FROÐBIAR SÓKNAR KOMMUNA

máttu sleppa at geva tilboð uppá byggingina.

Hetta eru spurningar, Richard Long, Kjartan Mohr og Hanus við Høgadalsá megu svara fyri.

Norðoya Javnaðarfelag

hevur limafund í K.F.U.M. í kvøld kl. 8.

Høvuðsrøðari er J. H. Danbjørg løgtingsmaður.

Nevndin.

Feigdarljóð

Tald eru áttati ár —
bløðandi sár,
rennandi tár,
feld vóru feigdarvár.
Sótu við grúgvu øll,
børn og vív,
bóðu um liv,
bóðu hin feigardag,
meðan vestfallsbroddurin kvað.

Runnu so átjan ár —
grødd vóru sár,
tornaði tár,
kendist tá feigdarvár.
Aftur við grúgvulag
børn og vív
vónaðu liv.
Stúrandi móður bað,
meðan vestfallsbroddurin kvað.

Kvøður um feigdarljóð —
fátæka tjóð,
hinum breyt slóð,
ofta í skúmi vóð.
Heima sat fátæk vív:
Er eingin vón um liv?
Føri teir heim í dag.
Notrandi tunga bað,
meðan vestfallsbroddurin kvað.

Veittrandi merkið vár —
grøðandi sár,
tornaði tár
— kvøð ei um feigdarár.
Teir, sum á valið fell,
syngjandi øll
í himnahøll
prísa hin eina dag,
tá vestfallsbroddurin kvað.

Lokni við Áargil.

Ein stórur vakur bátur

Nú ein dagin sá eg ein stóran snøggan bát sigla her á fjørðinum. Hesin bátur fell mær í eyguni, so snøgur hann var — hvitur, málður við reyðum stokkum — og fór eg oman á kaiuna, tá hann bant við har, og kom eg á tal við Niels, sum var ein teirra av teim sandvikingunum, sum áttu hendan bátin.

— Hvor eigur handan bátin? spurdi eg.

Niels sigur: Vit eru 7 menn í Sandvík, ið eiga hann, og tað eru vit 7, ið hava átt Sjófarið. Hesin skal eisini eita Sjófarið. Hin gamla, sum er 9 ár, hava vit selt til Sjófari Thomsen í Hvalba.

— Eru tygum ikki væl nøgdur við hetta eftir mínum tykki so vakra fari?

— Jú, vit eru væl nøgdur í allar mátar, men tað hava hvørki eg ella bátsfelagir mínir nakrantíð verið í iva um, at vit finga ein áltisbát, tá teir báðir, Viggo og Andrias skuldu fara at taka sær av byggingini.

— So skilji eg, at tygum munnu halda nógv av teimum sum bátasmíðir.

— Ja. Eg lasti ikki aðrar bátasmíðir — ein góður og annar verður sagt — og satt er nokk tað, men eftir mínum tykki eru bátarnir, ið teir smíða, framúr dæmligir. Hesir menn eru eisini eftir míni meining ógvuliga samvitskufullir, sannir álitismenn út í æsir.

— Átla bátsmenn tygara at fara til Grønlands við hesum dygdarfari?

— Nei. Vit hava ringt farvatn til útróður, og báturin úti á sjónum er ongatið ov stórur — norðari endi á Suðuroynni er vanda-mikil at koma framvið, tá høgætt er.

— Hvat kostar ein soverðin bátur